

Två amerikanska presidenter motiverar varför de är inblandade i konflikter i Ostasien

Under 1950-1970-talet utlöstes ett stort antal konflikter i Ostasien som förenklat grundade sig på ideologiskillnader och politiska vägval för olika nationer. Med Kina och Sovjetunionen som förebild uppstod ett stort antal kommunistiska rörelser som ville upprätta kommunistiska stater samtidigt som nationalister (och andra ideologier) ville välja en annan politisk väg efter Andra världskrigets slut. USA engagerade sig starkt i dessa konflikter som tog sin början i Korea 1950 med motiveringen om dominoteorin (Som president Dwight Eisenhower motiverar nedan). USA:s engagemang blev sedan långdraget och de lämnade Ostasien på mitten 1970-talet efter stor förödelse. Konflikterna i Ostasien blev ett tydligt exempel på Kalla krigets ideologiska strid mellan kommunismen å ena sidan och kapitalismen med USA i spetsen på den andra.

President Dwight Eisenhower (1954) förklarar varför USA bör engagera sig i konflikterna i Ostasien.

”Det finns mer långtgående konsekvenser som följer av det du kan kalla principen om fallande dominobrickor. Tänk dig att du har en rad av dominobrickor och om du välter den första kan du ganska snart vara säker på vad som kommer ske med den sista. (...) två varor från denna del av världen är tenn och volfram. De är viktiga och det finns andra varor som också är viktiga som gummi osv. (...) Dessutom om vi beaktar att fler människor hamnar under denna dominans (kommunismen), och Asien redan har förlorat 450 miljoner av sitt befolkningsunderlag till kommunistiska diktaturer så har vi inte råd med fler förluster. (...) När vi beaktar denna möjliga händelseutveckling, förlusten av Indokina, Burma (nuvarande Myanmar), Thailand och Indonesien så talar vi inte bara förluster av råvaror utan förluster av människor (...) det hotar också Australien och Nya Zeeland. (...) Det tar bort i ekonomiska termer den region som Japan måste ha som handelsområde.”

Lyndon B Johnson (1965) förklarar i ett tal varför man stannar kvar i Vietnam

”Vi är där därför att vi har ett löfte vi vill hålla. Sedan 1954 har varje amerikansk president erbjudit hjälp till befolkningen i Sydvietnam och jag har för avsikt att hålla det löftet. Att bryta det löftet, att överge denna lilla modiga nation till dess fiender och till den terror som skulle följa skulle vara oförlåtligt. (...) Vi är också där för att upprätthålla en världsordning. Runt om i världen, från Berlin till Thailand finns det människor vars säkerhet till stor del vilar på tron att de kan lita på oss om de blir attackerade. Att lämna Vietnam åt sitt öde skulle skaka om tillvaron för dessa människor”

Frågor till källorna:

1. Hur motiverar Dwight Eisenhower att man ska vara delaktiga i konflikterna i Ostasien?
2. Hur motiverar Lyndon B Johnson att man ska stanna kvar i konflikter i Ostasien?
3. Vad säger respektive tal om situationen i världen under Kalla kriget?
4. Joakim ställer frågan: Varför engagerade sig USA i konflikter i Ostasien under 1950–1970-talen? Är det en bra fråga att ställa till källorna? Resonera.
5. Vilka för- och nackdelar finns det med att använda källorna för att kunna förstå varför USA engagerade sig i konflikterna i Ostasien under 1950–1970-talen?
6. Kan du dra några andra slutsatser utifrån källorna?